संस्थितिंमृत्युम् ॥ २७ ॥ असतआरोपितात् लिंगशरीरात् मोक्तुमिच्छयावराहस्यपूर्वपादयोरेवकरत्वात् करेणाहन्निति पदाहतइतिचाविरुद्धम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ अखिलयज्ञानांतंतवेविस्तारायकारणायेतिवा अरुंतुदः मर्मभेत्ता ॥ ३० ॥ सादयित्वाहत्वेत्यर्थः पुष्करविष्टरादिभिः ब्रह्मादिभिः संस्तुतः ॥ ३१ ॥ यथाऽनूक्तंगुरूक्तिमनतिक्रम्यमयाऽवादितवकथितम् हेसुमित्रयथायेनप्रकारेण ॥ ३२ ॥ हेद्विजशौनक ॥ ३३॥ क

क्षितौशयानंतमकुंठवर्चसंकरालदंष्ट्रंपरिदष्टदच्छदम्॥ अजादयोवीक्ष्यशशंसुरागताअहोइमांकोऽनुलभेत संस्थितिम्॥ २७॥ यंयोगिनोयोगसमाधिनारहोध्यायंतिलिंगादसतोमुमुक्षया॥ तस्यैषदैत्यापसदःपदाहतोमुखंप्रपश्यंस्तनुमुत्ससर्जह॥ २८॥ एतौतौपार्षदावस्यशापाद्यातावसद्गतिम्॥ पुनःकतिपयैःस्थानंप्रपत्स्येतेहजन्मभिः॥ २९॥ देवाऊचुः नमोनमस्तेऽखिलयज्ञतंतवेस्थितौगृहीतामलसत्वमूर्त्तये॥ दिष्ट्याहतोऽयंजगतामरुंतुदस्त्वत्पादभक्त्यावयमीशनिर्वृताः॥ ३०॥ मैत्रेयउवाच एवंहिरण्याक्षमसह्यविक्रमंससादयित्वाहरिरादिसूकरः॥ जगामलोकंस्वमखंडितोत्सवंसमीडितःपुष्करविष्टरादिभिः॥ ३१॥ मयायथाऽनूक्तमवादितेहरेःकृतावतारस्यसुमित्रचेष्टितम्॥ यथाहिरण्याक्षउदारविक्रमोमहामृधेक्रीडनवन्निराकृतः॥ ३२॥ सूतउवाच इतिकौषारवाख्यातामाश्रुत्यभगवत्कथाम्॥ क्षत्तानंदंपरंलेभेमहाभागवतोद्विज॥ ३३॥ अन्येषांपुण्यश्लोकानामुद्दामयशसांसताम्॥ उपश्रुत्यभवेन्मोदःश्रीवत्सांकस्यकिंपुनः॥ ३४॥ योगजेंद्रंझषग्रस्तंध्यायंतंचरणांबुजम्॥ क्रोशंतीनांकरेणूनांकृच्छ्रतोमोचयद्द्रुतम्॥ ३५॥ तंसुखाराध्यमृजुभिरनन्यशरणैर्नृभिः॥ कृतज्ञःकोनसेवेतदुराराध्यमसाधुभिः॥ ३६॥ योवैहिरण्याक्षवधेमहाऽद्भुतंविक्रीडितंकारणसूकरात्मनः॥ शृणोतिगायत्यनुमोदतेंऽजसाविमुच्यतेब्रह्मवधादपिद्विजाः॥ ३७॥

थामुपश्रुत्य ॥ ३४ ॥ भक्तिमात्रेणपशूनामपिसुलभः अन्यथादेवानामपिदुर्लभइतितत्कथाश्रवणेकस्यानंदोनस्यादित्याह यइतिद्वाभ्याम् झषोग्राहः क्रोशंतीनांसतीनामिति कृपालुत्वमुक्तम् संकटादमोचयत् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ कारणेनपृथिव्युद्धरणादिनासूकररूपस्य ॥ ३७ ॥